

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. София, 13.09.2022 г.

Върховният касационен съд на Република България, второ наказателно отделение, в открито съдебно заседание на седемнадесети юни две хиляди двадесет и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Бисер Троянов
ЧЛЕНОВЕ: Петя Шишкова
Петя Колева

в присъствието на секретаря Ил. Рангелова и прокурора от ВКП Николай Любенов, като разгледа докладваното от съдия Шишкова КНД № 406 по описа за 2022г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.346, т.1 от НПК.

Образувано е по повод на постъпила касационна жалба от защитника на подсъдимия С. Б. Г. срещу решение № 6/04.04.2022г., постановено по ВНОХД № 384/2021г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд, с което е потвърдена присъда № 13/05.04.2021г., постановена по НОХД № 2675/2018г. по описа на Специализирания наказателен съд.

Г. е признат за виновен в това, че в периода от 01.05.2011г. до 18.07.2012г. в [населено място] участвал в организирана престъпна група, имаща за цел извършване в страната и чужбина на престъпления по чл.159а-159г от НК, ръководена от Д. А. Б. и с още четирима участници, като групата е създадена с користна цел, и на основание чл.321, ал.3, т.2, вр. ал.2 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от една година. Признат е за виновен и в две отделни престъпления по чл.159г, вр. чл.159б, ал.2, вр.ал.1, вр. чл.159а, ал.2, т.6, вр. ал.1, вр.чл.20, ал.2 от НК, за всяко едно от които му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца, за това, че на неустановена дата в [населено място], в съучастие, като съизвършител с Б., в периода от 01.05.2011г. до 31.05.2011г. набрал лицето Д. Н. А. Г., и в периода от 01.09.2011г. до 20.10.2011г. набрал лицето В. Р. С., с цел да бъдат използвани за развратни действия, като деянията са извършени чрез обещаване на облаги и в изпълнение на решение на организирана престъпна група. На основание чл.23, ал.1 от НК му е наложено най-тежкото от определените наказания - лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца, като изпълнението му е отложено за изпитателен срок от три години.

Касационната жалба е с оплакване за допуснати съществени процесуални нарушения, като се твърди, че решението е постановено при непълнота на доказателствата и незаконосъобразен анализ.

В съдебно заседание подсъдимият твърди, че съдът не е оценил правилно доказателствата в подкрепа на обвинението и моли да бъде оправдан.

Представителят на прокуратурата предлага решението да бъде оставено в сила.

Върховният касационен съд, след като се запозна с доводите на страните и извърши проверка в пределите по чл.347, ал.1 от НПК, намери следното:

Тезата на касатора, че при постановяване на въззивното решение Апелативният специализиран наказателен съд е допуснал съществено нарушение на чл.13, ал.1, чл.14, ал.1 и чл.107, ал.2 от НПК, тъй като обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото не са изследвани пълно, всестранно и обективно, не може да бъде споделена. Не отговаря на истината твърдението, че не са разпитани като свидетели с изключително значение лицата, за които се твърди, че са участвали в съвместна престъпна дейност с подсъдимия. След като наказателното производство срещу Д. Б., С. Л., И. С., М. С. и М. Д. е приключило по реда на гл. XXIX от НПК, те са загубили качеството на подсъдими, и в съдебно заседание на 17.11.2020г. съдът ги е допуснал като свидетели. Д. Б., И. С. и М. Д. са разпитани на 09.02.2021г., а М. С. и С. Л. - на 09.03.2021г. Предходната инстанция се е позовала на показанията им в мотивите на решението си.

Друг неоснователен аргумент в подкрепа на претендираната непълнота на доказателствата е отказът на съда да изследва дали Г. е вменияем, дали е способен правилно да възприема фактите и да дава достоверни обяснения за тях. Подобно изследване е необходимо само в случай, че по делото съществуват данни, пораждащи съмнение в психическото здраве на подсъдимия. Такива не са налице. В хода на наказателното производство С. Г. се е явявал редовно при призоваване, участвал е адекватно в процесуално-следствените действия, давал е последователни и логични обяснения. Защитникът се позовава на възрастта и заболяванията му, но те също не сочат на проблеми с възприетията и психиката. Към инкриминирания период подсъдимият е бил на 65-годишна възраст, т.е. не може да бъде определен като „стар“, включително според възприетата от Световната здравна организация класификация. Медицинската документация сочи, че е прекарал инфаркт, поставян му е коронарен стент и му е направена неврологична операция по повод оплаквания от болки и пареза в кръста и левия крак. Проблемите му са сърдечни и двигателни и не водят до ментален дефицит.

Оплакването за незаконосъобразен анализ и оценка на доказателствата е за това, че съдът се е доверил на показанията на свидетелите Д. Г. и В. С., а е пренебрегнал оневиняващите подсъдимия данни. Настоящият състав не констатира подобен избирателен подход. Въззивният съд е съобразил показанията на редица свидетели, като Я. Б., П. Ц., В. А. и А. Г., които са заявили, че са проституирали за Д. Б., а не за С. Г., и някои дори не го познават. Обсъдени са и оневиняващите го показания на свидетелите, признати за виновни за ръководене и участие в същата престъпна група. С решението е даден правилен отговор на възражението на касатора, че обстоятелството, че подсъдимият познава само ръководителя на групата и някои от трафикираните свидетелки, не е означава, че не е участвал в престъпната дейност. Естеството на изпълняваните от него функции не е изисквало да контактува с останалите участници /шофьори, куриери/, нито с вече приобщените към дейността момичета. Изводът, че е бил съпричастен, защото е мотивирал и набирал млади жени за предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане, а понякога и посредничил с клиентите, е надлежно мотивиран. Съдът се е позовал не само на двете свидетелки Г. и С., като е констатирал, че показанията им не са изолирани, а се подкрепят и от показанията на други момичета, като М. Д., Х. С., Е. А., Д. Й., както и от придобитат чрез специални разузнавателни средства информация. Въз основа на многобройни доказателствени източници, уличаващи Г., като ангажиран с дейността на групата, било то като подпомагащ Б. в

набирането на проституиращи жени, било то като лично осигуряващ им клиенти, АСпНС е достигнал до извода за вината му.

Водим от горното, и на основание чл.354, ал.1, т.1 от НПК, Върховният касационен съд, второ наказателно отделение,

Р Е Ш И:

Оставя в сила решение № 6/04.04.2022 г. по ВНОХД № 384/2021 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:

1.

2.